

[Lone Dybkjær.]

skrivelsen fra justitsministeren til retsudvalget af 25. februar 1974, hvori det bl. a. i bilaget anføres, at hovedbestyrelsen i Den danske Lægeforening mener, at det er forsvareligt at foretage svangerskabsafbrydelse ambulantly under nærmere fastsatte betingelser.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti vil være positiv over for det foreliggende lovforslag. Ved behandlingen af den nugældende lov, som et flertal af den konservative folketingsgruppe var imod, forudså vi, at antallet af aborter ville stige betydeligt, og det er også sket. Der blev angivet mange forskellige årsager, bl. a. den, der også står anført i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, nemlig at den gravide kvinde ofte handler i desperation, fordi hun ikke kan overskue sin situation.

Det har altid været en grundholdning i konservativ politik, at mennesket må have en så udstrakt selvbestemmelsesret som muligt til at forme sit eget liv. For uden selvbestemmelsesret tager man ansvarsfølelsen fra mennesket, og handling og ansvar må følges ad; ellers udvander man tilværelsen og gør den meningsløs og holdningsløs.

Men ansvar kræver også ofte oplysning, og derfor kan vi ikke have noget imod, at den gravide kvinde grundigt orienteres om de hjælpeforanstaltninger, samfundet kan tilbyde hende, hvis hun gennemfører sit svangerskab. Vi finder det også helt i orden, at hun hos en læge skal have oplysning om et eventuelt indgrebs beskaffenhed og de fysiske og psykiske følger, det vil kunne få på kortere eller længere sigt.

Men når nu en læge alligevel skal give disse oplysninger, så forstår jeg ikke, at anmodningen om svangerskabsafbrydelse kun skal kunne fremsættes over for mødrehjælpen, at man ikke lige så godt kan fremsætte den over for sin læge, således som det er tilfældet efter gældende lov. Jeg tror, det vil falde mange kvinder lettere at henvende sig til en person, de kender og har tillid til, fremfor at skulle gå til et fremmed sted, som mødrehjælpen vil være det for mange kvinder. Jeg vil godt høre forslagsstillernes begrundelse for denne ændring, om den eventuelt hænger sammen med det

kommende enstrengede system, eller der er andre grunde.

At barnefaderen skal have mulighed for at deltage i rådgivningen, kan da være en god ting, og jeg håber, at mange barnefædre vil benytte sig af det. Det er jo ikke tvungent ifølge lovforslaget, men det kan siges at være et led i den udvikling, som er foregået i de senere år, hvor faderen i modsætning til tidligere fører en større forpligtelse og interesse også med hensyn til at passe sit barn og tage vare på det. Ja, vi kender jo forslagene, der fra visse sider stilles om, at faderen også skal have barselorlov. Det må vel også være en erkendelse af, at når man er to om at give liv til et barn, så må man også være to om at bestemme over dets skæbne.

Skal jeg altså kort konkludere, vil jeg sige, at det kan ikke være folketingets opgave at tage ansvaret for den enkelte borger, men det må være folketingets opgave gennem lovgivningen at afhjælpe de vanskeligheder, der kan være i forbindelse med at bære et ansvar, og det synes jeg at dette lovforslag er et godt udtryk for. Vi vil altså være positive i det eventuelle udvalgsarbejde.

Poul Boeg (CD):

Allerførst vil jeg gerne takke fru Lone Dybkjær for den elskværdige henvisning til undtagelsen. Jeg kunne ikke undgå at føle mig ramt og kan måske have grund til at føle mig lidt beklemmt ved at skulle være ordfører i denne sag, som blev betegnet som en kvindesag. Vi har hos centrum-demokraterne den procedure, at vi lader ordførerskaberne følge dem, der sidder i udvalgene, og da jeg er partiets repræsentant i retsudvalget, er det altså blevet mig. Men jeg vil da tage op til overvejelse på den givne foranledning, om vi burde — ved visse lejligheder — ændre dette.

Om centrum-demokraternes holdning til denne sag kan jeg i øvrigt sige, at gruppen står meget delt, hvilket vel også ret så naturligt kan ventes i et så specielt etisk, menneskeligt betonet anliggende som dette. Der er nogle i gruppen, der er for forslaget, der er nogle, der er imod forslaget, og der er endelig nogle, der ikke har besluttet sig på indeværende tidspunkt, men gerne vil overveje det nærmere og herunder ikke mindst se på, hvordan dette forslag kommer til at se ud efter en udvalgsbehandling. Som an-